

wähhendada; sellepärrast wöidis Samuel salloja Ławetic funningaks. Piddi siis Saul nüüd ilma Samuelsi nõuta läbbi aiamä, mis omma kurwastusse pääwil kül hea melega olleks sowinud ja wötnud. Sest olli temma peale kurwastusse ja ahbastusse waim tulnud, mis agga Ławet omma kandle mängimisega üksnes joudis fergitada. Se halgusse kord teggi tedda arraks, uslmataks, issimelisseks ja ebaaussolissemeks. Parremaiil pääwil olli ta keik funsimehhed ja targad rigist wäljaaianud; nüüd otsis temma neid issi jälle ülesesse. Kui Williste vasto jälle sotta tulli minna, wärrises temma süddha sees neid nähhes, ja otsis, — et Jehowa temmale ennam ei vastand ei unnenaggude egga prohwetide läbbi, — lausujat, kelle käest kuulda sada, kuidas föoud peaksid minnema, fest ta olli omma lotust Jummal pealt ärraheitnud. Tedda juhhati Endori ühhe lausuja naese jure. Saul läks teiste rietega teise mehhe pähhå senna ja wannutas sedda pettist, om-

male ilmast árralahfund Samuels ettetua. Eesite wabbandas se kül ennast, agga pärast näitis, kuidas ütles, Samuels temmale, kes ahbastud funningale agga willetsust fulutas. Ilma lotuseta hakkas Saul ja temma föawäggi taplusi, mis neile önnetu- mak saks. Israeli rahvast lödi mahha, Jonatan langes omma kahhe wennaga, Sauli ennast harvati rångaste, ja et temma föariistade kandja ei tahenud fät temma fulge panna, langes ta issi omma mäga sisse.

Kui lahkud árra Jummalast
Siis olled petnud end,
Teed, mötted, rágid rummalast,
Nääd kiusatuste und. —
Muus, anna Jummal sedda meet,
Et ma ei eksi ello-teelt.
